

DOSSIER 2020/2021

ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

CURS 2020/2021

**“JO SOC EL CEP
I VOSALTRES LES SARMENTS”**

Jn 15,5a

Horaris de la Jornada

- 09.30.....Connexió de la militància
- 10.00.....Benvinguda
Altes i baixes. Vídeo militants JOC
- 10.15.....Pregària (Diòcesi de Lleida)
- 10.30 Composició Mesa Consell Extraordinari
i presentació candidatura/es a Presidenta
Obertura procés electoral telemàtic
- 10.50.... Tancament del curs 2019-2020 (Comissió de Comunicació)
i intervenció de les Comissions de Formació i d'Iniciació
- 11.15 Ponència a càrrec de Pepa Torres
- 12.00Torn de paraules i salutació dels convidats
- 12.15Presentació del Pla de Curs
- 12.45.....Lectura del manifest (diòcesi de Madrid)
- 13.00Finalització votació
Comiat presidenta anterior i proclamació
i benvinguda a la nova presidenta
- 13.30.....Comiat
- 16.00.....Celebració descentralitzada de l'Eucaristia
(preparada per la zona Nou Barris) a cada zona i diòcesi

Salutació

Benvolguts i benvolgudes militants

Ja estem a les portes de la 67a Jornada General, un fet que ens indica que comencem un nou curs. Un curs que, sens dubte, és diferent degut a la situació generada pel Covid-19.

D'entrada, aquesta Jornada General no la podrem fer com fins ara, de forma presencial al col·legi dels Salesians St. Joan Bosco d'Horta, si no que l'hem de fer en un format telemàtic. Malgrat tot, volem compartir la situació de crisi sanitària, social i econòmica que estem vivint, amb les seves dificultats i incerteses, però també amb una esperança renovada. El lema i el Pla d'aquest curs "Jo soc el cep i vosaltres les sarments" Jn 15,5a recullen aquest esperit.

Iniciarem la jornada amb la pregària que han preparat els companys i les companyes de la diòcesi de Lleida i a continuació farem una petita valoració del curs passat a càrrec de la comissió de comunicació amb la participació de les comissions de formació i iniciació. Continuarem amb la ponència de la religiosa Pepa Torres que ens ajudarà a aprofundir en la tasca d'aquest curs i després presentarem el nou Pla de Curs tot finalitzant amb la lectura del manifest que han elaborat els companys i les companyes de la diòcesi de Madrid.

També acomiadarem a la presidenta Maria Martínez que finalitza la seva responsabilitat, en la confiança de poder escollir el seu relleu.

Aquest any, degut al nou format de la Jornada General, la celebració de l'eucaristia (que han preparat els companys i les companyes de la zona Nou Barris), proposem que cada zona/diòcesi la celebri d'una manera autònoma tot en comunió amb la resta del moviment.

Tots confiats que la celebració d'aquesta Jornada General ens ajudi a encarar aquest nou curs amb una esperança renovada, us esperem a tots i totes!!!

El Comitè Permanent

Pregària del matí

Preparació: Diòcesi Lleida

Any especial, una trobada ben diferent. Estem vivint incerteses, la malaltia del COVID, ERTA, l'atur, injustícies, patiments... Són temps difícils per viure, però no ens podem abandonar a la tristor i a la negativitat. És moment de ser esperançats, de ser i estar atents a les petites coses i valorar-les, aprendre de les coses positives, emmirallar-nos en Jesús.

Avui i ara estem aquí reunits per enfortir-nos amb el nostre moviment, des de l'Església, amb la força de l'Esperit a la llum de l'Evangelí.

Comencem la nostra Assemblea posant al centre Jesús i la pregària.

Ajudats amb el testimoni del bisbe Pere Casaldàliga, profeta. Avui, més que mai, podem fer nostres les seves paraules: «Els valents són els qui vencen la molta o poca por que tenen. Sigueu lúcids. Sigueu fermes. Estigueu units. Responeu a la persecució amb esperança. Responeu a la por amb unió».

Nosaltres, tots junts des de l'ACO, hem de poder ser veu del Temple de Déu que és la dignitat de la persona, en especial de les més vulnerables.

SIGUEM COMUNICACIÓ!

Siguem comunicació, que per a això hem nascut de la boca de Déu!

Siguem comunicació, perquè la seva Paraula es comunica en pròpia carn.

Siguem comunicació, perquè hem estat marcats pel testimoni del seu Esperit.

Comuniquem-nos, germans, comuniquem-nos.

Diguem la veritat contra tota mentida.

Cridem l'esperança contra tota tristesa.

Donem el missatge suprem de l'amor contra tot egoisme.

Amansim la cridadissa del propi cor atabalat.

Ensenyorem-nos dels mitjans de comunicació, perquè els fills del Senyor no poden ser esclaus.

Escoltem totes les coses, escoltem totes les ales, escoltem totes les passes.

No podem deixar-nos aïllar, sords o muts, ni per la por, ni pel lucre, ni per cap ordre dels dominadors.

Ajuntem totes les nostres boques en un sol crit de justícia per damunt del mar de mons diversos, per sobre de la muntanya de totes les estructures.

Que parli el poble per la ràdio, que parli el poble des de la premsa, que parli el poble en la TV.

Que parli el poble la veritat.

Que la veritat parli al poble.

La veritat. De dalt estant de les teulades fins al cor del món.

A l'entorn del bramul que atueix els humans fem foc i força a la humana llibertat per a la notícia del Regne cridem l'Evangeli.

Siguem paraula transmissora de la Paraula, verbs del Verb, que s'encarna sempre en el veïnat de Natzaret, en les perifèries de Betlem, a la vora del llac de la turba famolenca, en els carrers de la ciutat on ressonen els crits del mercat, la festa i els clarins de l'Imperi, davant del Sanedrí i del Pretori, en la creu que carreguen a les espatlles del Servent sofert, en la silenciada vida del sepulcre, en la vencedora tarda del Diumenge.

Si un dia no podem parlar amb paraules, parlem amb la vida en peu de testimoni. Parlem amb els ulls als germans atordits. Parlem, sobretot, a les oïdes del Pare. I potser, protestarem amb la paraula major de la sang, proclamada com a pregó de la Pasqua.

Pere Casaldàliga. A l'aguait del Regne. Barcelona: Claret, 1989

SALM

Salm 36,3-4.5-6.27-28.39-40 (R.: 39a)

Confia en el Senyor, fes el bé,
i viuràs segur en el seu país.
Sigui el Senyor la teva delícia,
i et donarà el que desitja el teu cor.

Encomana al Senyor els teus camins;
confia en ell, deixa'l fer:
farà que brilli com la llum el teu dret,
la teva raó, com el sol de migdia. R.

Decanta't del mal i fes el bé,
i tindràs una casa per sempre;
perquè el Senyor estima la justícia
i mai no desempara els seus fidels. R.

És el Senyor qui salva els justos,
els protegeix en dies de perill.
El Senyor els ajuda i els deslliura dels malvats,
i els salva, perquè en ell es refugien. R.

CANÇÓ

ÉS TAN A PROP MEU

És tan a prop meu, és tan a prop meu
Que fins i tot el puc tocar: Jesús és aquí.

No busqueu a Déu en les estrelles
Ni el busqueu en els plecs de la mà
Molt a prop el tens, un xic amagat
Ell t'espera en el teu germà

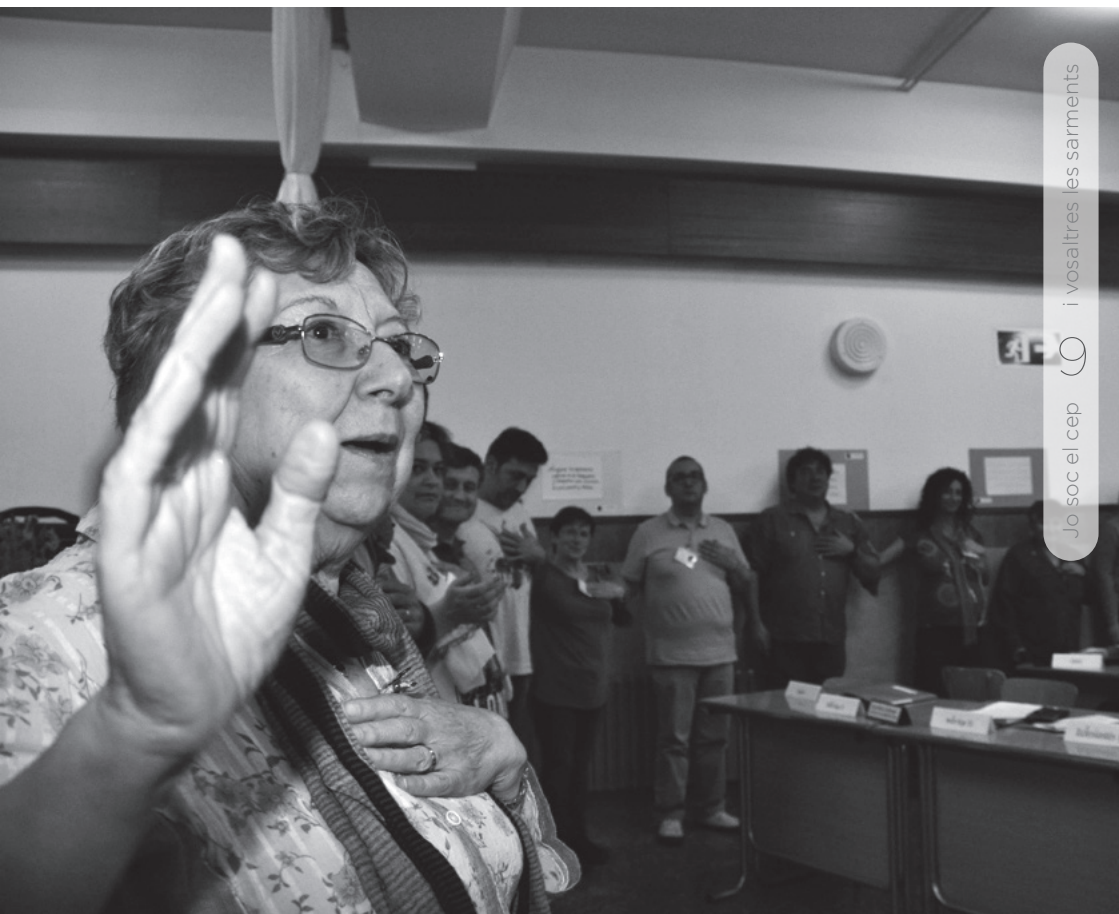
El mateix Jesús que ara se'ns dona
T'espera entre la multitud
En el marginat, en l'home aturat
En pobles sencers que hem oblidat

Ell és qui t'espera cada dia
Al carrer, a casa, en el treball
En el qui pateix, en aquell malalt
En el jove que tens al davant

Comiat de la presidenta d'ACO, Maria Martínez Rojas

«Aquesta responsabilitat de presidenta jo creia que no estava en el meu camí. Em deia que no era el meu moment a causa de l'edat, el temps, els compromisos, les limitacions, les capacitats... , i de nou m'ha arribat la proposta. Però aquesta vegada he sentit que havia de deixar pors, dubtes, resistències, excuses. Ho vam reflexionar amb en Victor, la Meritxell i en Xavier, i també al Petit Comitè, al grup i en la RdV. I avui estic decidida perquè sé que no estic sola, que hi ha un equip amb experiència, capacitat i entrega, i a més, em poso en les mans de Déu que ens agafa amb la força i l'Amor de Pare i Mare.»

He recuperat aquest text de la presentació que us vaig dirigir fa quatre anys al presentar-me com a candidata a presidenta. En la decisió que vaig prendre van pesar molt dos factors: d'una banda, que des que vam entrar a l'ACO el 1979 ens hi hem pogut sentir que érem part de l'Església, on els laics som els protagonistes, els responsables, i que els acords es prenen d'una forma democràtica, perquè la participació és real, i treballant conjuntament amb capellans. I, d'altra banda, el precedent que el José Luis, el meu marit, fos president el 1983, va posar els seus talents al servei del Moviment, amb senzillesa i humilitat i amb molta alegria, agraïment i gaudint del que per a ell era un regal.

M'agradaria saber expressar el que he viscut com un servei, com una riquesa. Aprendre, sentir-me interpel·lada, acompanyada, valorada, estimada i estimant. Ha estat un temps que també m'ha permès aprofundir en el sentit de pertinença a l'ACO com a classe obrera i com a creient en Jesucrist . M'ha ajudat a tenir una visió més àmplia, a ser conscient que hi ha militants i consiliaris que pensen i treballen dedicant-hi hores perquè tinguem eines que estan al nostre servei per ajudar-nos.

He gaudit molt d'aquesta experiència després de quaranta anys en el moviment i m'he convençut que, com diu el Document d'ACO n. 6 *Ser responsable a l'ACO*: «L'ACO és una obra de Déu. Forma part del Projecte Alliberador de Jesús. I tal com Jesús va cridar alguns col·laboradors a tirar endavant el seu Projecte, avui continua cridant.»

Agraeixo de tot cor el que he rebut durant aquest temps que ha passat molt i molt ràpid i m'acomio amb la confiança que alguna companya sentirà la crida a fer aquest servei.

Eucaristia

Preparació: Zona 9 Barris

CANT D'ENTRADA

ESCOLTA-HO EN EL VENT

Per quants carrers l'home haurà de passar
abans que se'l vulgui escoltar.

Digue'm quants mars li caldrà travessar
abans de poder descansar.

Fins quan les bombes hauran d'esclatar
abans que no en quedi cap.

AIXÒ, AMIC MEU, TAN SOLS HO SAP EL VENT;
ESCOLTA LA RESPOSTA DINS EL VENT.

Quants cops haurà l'home de mirar amunt
per tal de poder veure el cel.

Quantes orelles haurà de tenir
abans de sentir plorar el món.

Quantes morts veurà el seu entorn
per saber que ha mort massa gent.

Fins quan una roca podrà resistir
abans que se l'endugui el mar.

Quan temps el poble haurà de patir
per manca de llibertat,

Fins quan seguirà l'home girant el cap
per tal de veurehi clar.

SALUTACIÓ

ACTE PENITENCIAL

Pietat!

Tingueu pietat de tots nosaltres!

Les culpes se'ns emporten com el vent,
les culpes se'ns emporten com el vent... (2)

Oh Senyor!

las culpas nos arrastran como el viento,
ten piedad de todos, ten piedad,
ten piedad de todos, ten piedad... (2)

Les culpes se'ns emporten com el vent (4)

LECTURA, Is 25,6-9

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers oferirà a tots el pobles un banquet de plats gustosos i de vins selectes: de plats gustosos i suculents, de vins selectes i clarificants. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la mort. El Senyor Déu sobirà, eixugarà totes les llàgrimes i esborrarà arreu de la terra la humiliació del seu poble. El Senyor mateix ho afirma. Aquell dia diran: "Aquí teniu el vostre Déu! Havíem posat en ell l'esperança i ens ha alliberat. És el senyor, en qui teníem posada l'esperança! Alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat".

CANT

Si tu desnues lligams de servitud,
i si alliberes l'home encadenat.

La nit del teu camí serà com llum a ple matí. (2)

Llavors de les mans brollarà una aigua viva.

Una aigua que fa viure la terra de demà.

Una aigua que fa viure la terra de Déu.

Si destrueixes allò que oprimeix l'home,
si dons la mà al germà humiliat.
la nit del teu combat serà com llum a ple matí. (2)
Llavors del teu pas podrà néixer una dansa.
La dansa que inventa la terra de demà
la dansa que inventa la terra de Déu.

Si tu abats els murs que hi ha entre els homes,
i si perdones el teu enemic:
la nit del teu patir serà com llum a ple matí. (2)
Llavors del teu pa podrà viure una església.
l'església que aplega la terra de demà
l'església que aplega la terra de Déu.

TESTIMONI

DESIGUALTAT D'OPORTUNITATS

De mitjans de març a finals de juny les escoles van estar tancades com a mesura de combat contra la Covid-19. Treballadors i alumnes ens vam confinar i amb gran esforç el sistema educatiu va ressorgir en format telemàtic. Tots vam fer coses que mai havíem sospitat, i ho vam fer de la manera que vam poder. El tancament ens va enxampar amb el pas canviat i amb l'herència d'anys de retallades. A partir de Setmana Santa les classes es van re-emprendre a través d'internet. Tota una novetat, fruit de la bona voluntat de la immensa majoria de docents i d'alumnat. Fins aquí una breu descripció d'una resposta.

Ara bé. La desigualtat d'oportunitats es va accentuar en aquells mesos, malgrat tots els esforços de la comunitat educativa i fins i tot d'algunes administracions. Les diferències es van accentuar, l'esquerda digital es va fer més grossa. ¿Tenien les mateixes oportunitats tots els nens i adolescents? Sembla que no.

Primera diferència. En el centre hi ha algunes famílies que no tenen connexió a internet, o que no disposen d'ordinador o *tablet*, o que si existeix o bé no funciona o s'ha de repartir entre els membres de la família. He tingut alumnes fent tasques escolars com podien, només amb un mòbil amb dades de telefonia limitades; imagineu-vos quin esforç i frustració alhora.

Segona diferència. L'administració educativa i la municipal es van esforçar en compensar aquestes diferències, tot s'ha de reconèixer, però la lentitud burocràtica i logística va fer que no totes les famílies rebessin dispositius (no n'hi havia per a tots), i les que els van rebre els van arribar massa tard. He tingut alumnes que van rebre el seu kit de préstec digital pocs dies abans d'acabar el curs, o que l'han rebut quan ja ha acabat.

Tercera diferència. No és el mateix una família amb recursos tecnològics, culturals, econòmics i teletreball que la que es troba en atur, ERTO, ofec econòmic o haver de treballar en temps de confinament. He tingut alumnes en situacions molt difícils, als quals era difícil de donar suport perquè era complicat connectar amb ells.

Hi ha hagut, de fet, una desigualtat d'oportunitats en el temps que els centres han estat tancats. El coronavirus l'ha accentuat. La pandèmia s'ha mostrat més ferotge amb les persones vulnerables, siguin infants, adolescents, adults o gent gran. Ha generat sofriment, malaltia, mort, soledat, pobresa i desigualtat. Ha enxampat el sistema educatiu, el sistema sanitari i el de serveis socials, nus, després d'anys i panys de retallades. Això afegeix desigualtats a les que ja hi havia. Els més dèbils són els més afectats.

En les pautes del testimoni se'ns demanava en què aquesta pandèmia ens ha canviat. Certament hi ha impactes en negatiu, tots en podríem fer una llarga llista. Sortosament no he tingut problemes de salut ni jo, ni cap persona propera, això ja és molt. Un canvi, en el meu cas, és l'avenç de la jubilació.

Però a una filla meva la van acomiadar de la feina la setmana abans del confinament (segurament la van considerar, junt a d'altres companys, llast a eliminar, per no carregar un ERTO imminent), amb les dificultats i incertesa per gestionar l'atur ja que era impossible contactar amb el SEPE; i ara les noves dificultats per tornar a trobar feina, projectes trencats i una emancipació cada vegada més llunyana. Va trigar molt de temps a percebre el subsidi, però viu amb mi, i no li ha faltat de res. Però, i les persones, les famílies que no han cobrat res durant mesos i no tenien cap suport?

Veig sofriment, en diferents intensitats. I percebo un Déu Pare/Mare empàtic (misericordiós) que pateix en cada persona, sense excepció; altra cosa és adonar-se'n. Això ni consola ningú, ni estalvia patiment, però tal vegada ens mostra el rostre amorós d'aquest Pare/Mare que ens estima i que es fa solidari en el dolor, sigui petit o sigui gran, sigui un acomiadament, la malaltia, la mort en soledat o la pèrdua d'éssers estimats. I darrera d'aquesta estimació hi ha una Crida a lluitar per la justícia, per estar al costat de les persones, especialment les que tenen més dificultats, per canviar aquest món, per trencar les desigualtats d'oportunitats, per ser solidaris.

Tant de bo, d'aquesta crisi en puguem sortir canviats d'aquesta manera, si més no, una miqueta.

Jaume G. (grup Pa i Roses)

AL·LELUIA (Taizé)

Al·leluia, al·lelu, al·leluia,
al·leluia, al·leluia!

Al·leluia, al·lelu, al·leluia,
al·leluia, al·leluia!

EVANGELI, Jn 15,1-10

Jo soc el cep veritable i el meu Pare és el vinyater. Les sarments que no donen fruit, el Pare les talla, però les que donen fruit, les neteja perquè encara en donin més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi, i jo estaré en vosaltres. Així com les sarments, si no estan en el cep, no poden donar fruit, tampoc vosaltres no en podeu donar si no esteu en mi. Jo soc el cep i vosaltres les sarments. Aquell qui està en mi i jo en ell, dona molt de fruit, perquè sense mi no podeu fer res. Si algú se separa de mi, és llençat fora i s'asseca com les sarments. Les sarments, un cop seques, les recullen i les tiren al foc, i cremen. Si esteu en mi i les meves paraules resten en vosaltres, podreu demanar tot el que voldreu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus. Tal com

el Pare m'estima, també jo us estimo a vosaltres. Manteniu-vos en el meu amor. Si gardeu els meus manaments, us mantindreu en el meu amor, tal com jo guardo els manaments del meu Pare i em mantinc en el seu amor.

HOMILIA

PREGÀRIES

Preguem per la nostra gent gran i, en especial, pels que estan en residències de gent gran, que no entenen aquesta nova realitat que els porta a estar allunyats dels seus éssers estimats, de les seves amistats; els aïlla de la seva rutina diària i els fa sentir sols i en moltes ocasions abandonats.

Recordem que gràcies a ells estem avui aquí i tenim una vida. Intentem en algun moment de la nostra pregària diària tenir un record per a ells.

Preguem pel col·lectiu de treballadors que estan patint per causa de la pandèmia:

Per les persones que treballen fent neteja

Per les persones que fan repartiment

Per les persones grans

Per les persones que treballen (o no) sense papers

Pels sindicats

Preguem per aquesta la nostra Església, per a que, en aquests moments difícils, en què se'ns demana distanciament, sigui més propera que mai, sobretot als més necessitats. Una Església en que tots ens hi sentim acollits, perquè tots som filles i fills de Deu, tots som germanes i germans.

Preguem per les persones que cada dia, amb el seu esforç, fan possible que els llocs que habitem estiguin nets i a punt per ser utilitzats. Valorem i tinguem present en la nostra pregària davant el Pare/Mare a totes les persones que fan neteja: al carrer, als despatxos, a les botigues, als centres de salut, als hospitals, als hotels i espais turístics, a les cases, etc., etc., etc. Depenem del seu treball, de la seva dedicació per tenir una vida sana i saludable.

Preguem per totes les persones transportistes, que intervenen en el desplaçament de productes de primera necessitat. Des dels ciclistes de globo, motoristes de telepizza, fins a transportistes d'aliments, medicaments... i camioners o, fins i tot, els i les treballadores de càrregues i descarregues d'avions i vaixells. Preguem perquè la seva feina, sovint física i d'estrès, sigui regulada amb salaris dignes, sense subcontractacions, ni obligant-los a pagar-se la Seguretat Social. Preguem al Senyor.

Preguem perquè el nostre país sigui una societat acollidora amb les persones migrades, que no n'hi hagi sentiments de rebuig i estigmatització vers ells, que no els criminalitzem degut al seu origen o classe social.

Preguem per la seva dignitat com a treballadors, perquè les persones migrades sense papers deixin de ser una classe social de segona, sense drets laborals bàsics reconeguts, sense contracte, seguretat social, representació sindical.

Preguem perquè, tant els que tenen el permís de residència i treball com els que no, tinguin reconeguts els seus drets polítics bàsics, que puguin exercir plenament la seva ciutadania.

Preguem al Senyor.

Tots alhora us ho demanem, escolteu el nostre clam Senyor!

SANT (cantat)

PARE NOSTRE (cantat)

CANT DE PAU

Sigui la pau amb nosaltres (3)
que resplendeixi sempre,
sempre en tots la pau.

Sea la paz con nosotros (3)
que con nosotros siempre,
siempre sea la paz.

Que veña a paz a nosa terra (3)
que a nosa terra, terra,
terra veña a paz.

Bakea beti gurekin (3)
bakea beti, beti,
beti gurekin.

Hevenu shalom alejem (3)
hevenu shalom, shalom,
shalom alejem.

CANT DE COMUNIÓ

Jesucrist ens ha estimat com ningú mai no ha estimat.
Pels camins d'aquesta nit ens va guiant com un estel.

Quan partim el Pa sagrat, ens fa do del seu amor:
és el Pa de l'amistat, el Pa de Déu.

COS SAGRAT! "MENJA I SERÀS FORT".
CALZE SANT! "BEU LA MEVA SANG.
QUE JO SÓC LA VIDA, I JO SÓC L'AMOR".
OH SENYOR, REUNEIX ELS HOMES EN L'AMOR!

Jesucrist ens ha estimat com ningú mai no ha estimat.
Per a la gent de Natzaret era el fuster i era l'amic.
Amb les mans ha treballat, com fas tu i com faig jo.
Sap el que és amb la suor guanyarse el pa.

Jesucrist ens ha estimat com ningú mai no ha estimat.
Ara crida tots el pobles al festí de l'amistat.
Si confesses que és Senyor, et fa membre del seu Cos.
Ni la mort no ens podrà prendre el seu amor!

CANT DE COMIAT

Obrim camins a l'esperança
obrim camins sense tardança,
obrim camins que el món avança,
obrim camins: ara mateix!

Obrim camins per un món jove;
obrim camins ara que és d'hora;
Obrim camins i via fora!
obrim camins: ara mateix!

Obrim camins Crist ens espera,
obrim camins i ens allibera,
obrim camins en primavera,
obrim camins: Ara mateix!

Obrim camins a cops de vida;
obrim camins és nostra crida
obrim camins de joia i vida
obrim camins ara mateix.

Manifest

Preparació: Diòcesi de Madrid

JA QUEDA MENYS PER LA LLUM

Encara costa donar crèdit a la situació de pandèmia per Covid-19 en la qual estem immersos. Quan s'hi aprofundeix, emergeixen alguns elements que existien prèviament en una societat bastant endormiscada: vivim plens de pressa i de sorolls sense aturar-nos a pensar, ens col·loquem en l'individualisme que prioritza el tenir sobre l'ésser en relació amb les altres, partim d'un sistema sanitari afeblit amb una insuficient dotació de recursos a causa de polítiques centrades en el mercat, estem en una crisi climàtica que és conseqüència del sistema productiu i, a més, patim un sistema laboral que porta massa temps generant iniquitat, desigualtat i pobresa...

Emocionalment ens sentim vulnerables davant el virus, fràgils davant la malaltia, amb solitud davant l'aïllament, i amb moltes incerteses per la inestabilitat en els àmbits laboral i familiar. Perquè aquesta crisi sanitària ha portat ERTOS, tancaments d'empreses, teletreball amb jornades laborals il·limitades, treballs amb insuficients mesures de protecció, pèrdua d'ocupació en persones en l'economia submergida.

I perquè aquesta crisi ha posat de manifest que una vegada més són les persones dels barris més pobres les que més s'han vist afectades (persones migrants sense contracte, persones sense sostre, persones amuntegades en infrahabitatges, persones refugiades, criatures fora del sistema educatiu per la bretxa digital...).

D'altra banda, la crisi ha estat terra fèrtil on abonar. Així, aquesta situació ha portat la necessitat de repensar una societat més centrada en les cures; la necessitat de reivindicar un altre sistema laboral en què, per exemple, es doni visibilitat i reconeixement a treballs molt mal pagats però molt imprescindibles com són els serveis de neteja; o la necessitat més immediata de construir xarxes comunitàries de barri que escolten la fragilitat dels més febles i elaboren accions d'acompanyament i solidaritat.

En el nostre ser cristià i obrer ens sentim cridats a ser persones compromeses malgrat la por, la incertesa i la fragilitat. Necessitem recuperar l'alegria i l'impuls, a ser amb altres persones. Volem un futur digne i decent on es posi en el centre la persona i la cura del planeta. Volem ser portadors del Regne de Déu i de la Bona Nova.

Per això ens sentim reflectits en les persones amb què es va trobar Jesús quan «en veure les multituds, se'n compadí, perquè estaven malmenades i abatudes, com ovelles sense pastor» (Mt 9,36); sentim la presència de Déu, que, com feia Jesús, «recorre totes *les nostres* ciutats i pobles, ensenya a *les nostres* sinagogues, *segueix* anunciant la Bona Nova del Regne [enmig de tantes dificultats i desesperació], i *segueix* guarint dolències i tota malaltia» (Mt 9,37).

Així, Jesús ens segueix cridant per ser les mans, els peus, els ulls, les oïdes del Regne, i ens segueix donant «poder de treure els esperits malignes [n'hi ha de tants tipus: enganys, desesperació, silencis còmplices, desil·lusió...!] i de guarir malalties i xacres de tota mena» (Mt 10,1). I malgrat la nostra feblesa, la nostra insignificança, els nostres fracassos..., continua fiant-se de nosaltres, s'acosta a les nostres vides, com la sogra de Simó, ens pren de la mà, ens aixeca, i ens convida al servei (cf. Mc 1,21), perquè «la collita és abundant, però els segadors són pocs» (Mt 9,37).

Perquè davant de situacions de xoc col·lectiu l'habitual és buscar els espais de confort, o quedar-se «mirant al cel» (Ac 1,11), esperant la resposta de dalt, de les autoritats o de Déu. I així, malgrat les nostres pors, d'haver tancat les nostres portes per por, malgrat les nostres faltes de confiança i de les nostres inseguretats, Jesús es presenta enmig nostre i ens dona la seva pau i el seu Esperit, perquè la seva presència, fins i tot ressuscitat, és amb les ferides de les mans i del costat, i ens diu, com a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis incrèdul, sigues creient» (Jn 20,27).

Per tot això, ens reconeixem en aquesta crisi humils, necessitats dels altres, de Déu Pare-Mare, reconeixent que, com diu Jesús: «Jo soc el cep i vosaltres les sarments» (Jn 15,5). I és que l'hiper-individualisme ens ha tornat infeliços i vulnerables.

Sabem que en la major part del món el coronavirus és un problema més d'una llista de problemes i lluita per la vida. En la nostra realitat, ho és per a moltes famílies que comparteixen una habitació, que viuen el dia a dia i no disposen de xarxes de suport, immigrants sense papers, persones empresonades, o amb problemes psicològics... Tots i totes som un, filles i fills de Déu. Recordem especialment aquells que ja no hi són i ens han deixat aquest any. El seu record i llum habita entre nosaltres.

El Regne de Déu l'hem descobert a la xarxa de rebosts solidaris, en els veïns ajudant els que ho necessiten, en els aplaudiments, en uns sanitaris i professors que es deixen la vida cuidant els altres, en les persones que es llancen al mar a ajudar les nostres germanes i germans, i en milers i milers de gestos, actituds i fets que són impossibles de detallar.

Fem una crida a les elits econòmiques i polítiques per canviar de manera de procedir. Cal posar la persona al centre, no el benefici ni l'acaparament de poder; pensar i actuar de cara als més desfavorits i de la majoria, no d'l'1% acomodats de la societat. I així escoltar els crits ofegats del Mediterrani, reaccionar davant la solitud i aïllament de la gent gran, les cures dels més petits i les seves famílies, i el futur difícil i incert dels joves. Posar urgentment els recursos necessaris per a una sanitat i educació pública danyades i deteriorades després d'anys de neoliberalisme, perquè són imprescindibles en una societat digna basada en les cures.

Potser aquest any tan incòmode, dolorós, tan aterridor, ens desperti de la realitat i ens ajudi a descobrir l'altre, la necessitat de canvi, a somiar i treballar pel canvi. Un temps en què ens unim, en comptes de separar-nos més.

Falta poc perquè un dia puguem sortir a ballar als carrers i places sense por, al costat dels nostres éssers estimats i persones que no coneixem.

Avui és un dia menys en aquest dolç i harmònic despertar de més de 2.000 anys, on finalment hi posarem l'amor i la compassió com a estil de vida radical, connectat als més necessitats del planeta, en sintonia amb la mare terra que ens acull.

Ja queda menys per a la llum.

Aquestes són les nostres esperances, els nostres somnis, els nostres compromisos. Aquestes són avui les nostres exigències.

Maria mare dels pobres, prega per nosaltres.

ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

 www.acocat.org
 hola@acocat.org

 facebook.com/aco.acciocatolicaobrero
 [@ACOcat](https://twitter.com/ACOcat)